

HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA

A év

1 –4 oldal

Olv.: ApCsel 2,42-47 – 1Pét 1,3-9 – Jn 20,19-31
 AZ ISTENI IRGALMASSÁG VASÁRNAPJA

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Ma majdnem minden templomban elsőáldozás van. A mi közösségünkben is többen ilyen eseményen vesznek részt. Gondoljunk ezekre a kicsi gyerekekre, ezekre a családokra. Ma mi itt vagyunk, még ha kevesebben is, mint máskor. Ne feledkezzünk meg arról, hogy nem véletlenül gyülekezünk mi itt össze vasárnapról-vasárnapra. A hit és a kételkedés ugyanabban a szívben lakozik, de úgy tűnik, hogy azért a mi hitünk a nagyobb, a mi hitünk erősebb a kételkedésünkénél. Ezért vagyunk itt. *Bennünket Jézus evangéliuma motivál.* Gondoljunk erre ezen a mai vasárnapon különösképpen is, hiszen ezt a harcot a hitünkért mindegyikünknek meg kell vívnia.

Ebben a szentmisében imádkozzunk egy fiatal kislányért, aki súlyos beteg. Hátha segít a mi imádságunk rajta. Gondoljunk az édesanyákra, hiszen anyák napja van. Gondolataink szálljanak el Rómába, ahol II. János Pál pápát ma boldoggá avatják. Gondoljanak az Irgalmas Rendi Szerzetesekre is, mert ma az Irgalmasság vasárnapja van. Sok-sok gondolat találkozik ma a szívünkben. Megpróbálok majd mindegyik titokhoz egy rövidke üzenetet fűzni. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az evangélium fényében mindent másképp láthatunk.

Ahogy említettem a szentmise bevezetőjében, minket mégis csak a hitünk hoz ide vasárnapról-vasárnapra, még akkor is, ha a mi szívünkben is vannak kételkedő gondolatok. Mégis csak nagyobb a hitünk a kételyeinknél. Az a perspektíva, amit az evangélium jelent, megszólított bennünket. Oly sokat panaszkodunk a miatt, hogy nincs jövőnk. Oly sokat panaszkodunk, mert sok minden elbizonytalanít bennünket. Az evangélium igenis perspektíva. Mondhatjuk akár azt is, hogy semmi se változik körülöttünk, mégis az evangélium fényében mindent másképp láthatunk. Ez a perspektíva. A latin szó - amiből származik ez az ugyancsak latin szó: perspektíva, - azt jelenti, hogy az ember átlát azon, ami a szemünknek látható.

***Miközben minden olyan körülöttünk, amilyennek megszoktuk, megismertük,
 a hit segítségével, az evangélium tanításának segítségével mindenek mögé látunk.
 Van perspektívánk. Ez nagyon fontos. E nélkül nem lehet élni.***

E nélkül teljes egészében elbizonytalanodunk, hiszen ha az ember megelégszik azzal, amit lát, amit tapint, amit befoghat, akkor majdnem, hogy azt mondhatnám, sehova se jutott. Amikor az ember be van zárva abba, amit elérhet, akár az értelmével, akár az érzékszerveivel, akkor az ő hitvallása – talán furcsa, ahogy mondom, - a hitetlensége.

Tamás apostol története: A hitre jutó ember története.

Ma Tamás apostol történetét hallottuk. Általában mindig így nevezik: a hitetlen Tamás története. Jobb lenne inkább így fogalmazni: a hitre jutó ember története. Az apostolok is hitetlenkedtek. Nem hitték el azt, amit az asszonyok mondtak nekik. Bezárkóztak félelmükben, - ahogy hallottuk. Húsvét vasárnap szoltam erről: aki fél, az önmagát félti. Bezárkóztak félelmükben, mert féltették magukat. Félték attól, hogy mi történik velük. Félték attól, hogy talán most ők következnek.

Megjelenik Jézus és eloszlik a félelmük. Megkapják a Lelket és minden megváltozik bennük. II. János Pál pápa is azt mondta: „Ne féljetelek.” Aki fél, az csak magára gondol. *Tamás apostol nem volt ott, amikor Jézus megjelent.* Hiába hallja az apostolok - a már hitre jutottaknak - jó hírét. „Én nem hiszem.” Tamás apostol érzélem dús ember. Gondoljunk arra, amikor mennek Lázárt meglátogatni, akkor figyelmeztetik Jézust: „Ne menjünk oda, mert a zsidók keresnek Téged, meg akarnak ölni. Ne menjünk oda. Mi lesz?” Erre Tamás volt az egyetlen, aki azt mondta: „Menjünk és haljunk meg Vele!” Vagy amikor Jézus arról beszél, hogy hova megy, akkor Tamás az egyetlen, aki megkérdezi: „Hová mész? Nem ismerjük az utat.”

Tamás problémája az, hogy én-központú ember. Olyan, mint mindegyikünk. Tamás bezárkózott önmagába, mert számára csak az van, amit ő ért, csak az van, amit ő megérint, amit ő érzékel. Mondhatom így is: az egoista ember világa. Az individualista ember világa, akinek a hitvallása a hitetlenség.

***A hitetlenség az, hogy az ember önmagába zárkózik.
A hit azt jelenti, hogy az ember bátor és kifelé nyit.***

Éppen ezért, amikor Tamás ott van velük, akkor Jézus egyáltalán nem tesz szemrehányást, hanem azt mondja:

„Jöjj ide, nézz és láss és érints meg!”

Nagyon-nagyon fontos üzenet ez. Jöjj ide, nézz, láss, érints! Azt gondolom, hogy a mi világunk hitetlensége pontosan ebből adódik, hogy nem megyünk közelébe azoknak, akik a sebeiket hordozzák. Mintha nem mernénk közelíteni hozzájuk. Mintha nem mernénk nézni, látni az emberek sebeit. Mintha nem akarnánk ezeket megérinteni.

Testvérek!

A világ hitetlensége pontosan ezt jelenti. Azt gondolom, hogy ezen a mai vasárnapon különösképpen is erre kell gondolni:

Jézus megmutatja az ő sebeit a világnak.

Jézus megmutatja az ő gyengeségét, az elesettségét

a kicsinyekben, a hitetlenekben, a betegekben, a sérültekben.

Azt várja tőlünk, hogy legyen bennünk bátorság

és lépünk ki a magunk önző világából, a magunk bezárt világából. Lépünk!

Lépünk oda ezekhez az emberekhez és vállaljuk a sebeiket és érintsük a sebeiket.

Ez az újvilág. Ez a húsvéti világ. Ez a feltámadottak világa.

„Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek.” Ez az ő hitük.

Ezen a mai vasárnapon mindenképpen erre kell gondolni.

Ez az egyik titka ennek a mai vasárnapnak.

A másik titok: AZ IRGALMASSÁG VASÁRNAPJA.

Ha már egy Irgalmas Rendi templomban vagyunk, akkor lehetetlen erről hallgatni. Hiszen ez másképpen azt jelenti:

az irgalmasság azonos a kötélekkel.

Jól jegyezzük meg. A héberben az irgalom: a rehem, az irgalmasság: a rahami. Ez azt jelenti, a rehem: az anyaméh. A magzat, aki az anyaméhben van, a köldökszínórral össze van kötve az anyával. A köldökszínóron keresztül él, táplálkozik és az anyaméhben *teljes biztonságot élvez.*

Az irgalmasság a kötélek biztonsága.

Érdemes erre odafigyelni. Pontosan az a világ, amelynek hitvallása a hitetlenség, vagyis az önmagába zárkózás, az a világ nem tud mit kezdeni ezekkel a kötélekkel.

***A hitetlen világ nem tud mit kezdeni azzal a kötélekkel,
amivel Isten önmagához köt bennünket.***

Pedig Isten az Irgalmas Atya.

***A szeretetét akarja adni és a törvényeit akarja adni,
amelyek biztonságot jelentenek.***

Az irgalmasság a kötélek, ami a családhoz fűz bennünket.

A családban élőket köti össze.

Aki kilép ebből a kötélekből, az a tékozló és sérülékeny.

Gondoljunk a tékozló fiú történetére.

Mennyi tékozló fiú van, mert kényelmetlen a család kötéleke és kilép ebből az ember és sebezhető lesz és csábítható lesz. A szinglik világa.

A kötélek, ami a nemzethez fűz bennünket.

A nemzethez, a nemzet nagyjaihoz, a nemzet hagyományaihoz, a kultúrájához, az anyanyelvéhez.

Gyenge az az ember, akinek nincs nemzete.

Emberé a világ, de az ember nem világpolgár, nemzethez kötözött.

Kötélek a föld.

Bent van az emberben ez a vágy, hogy birtokoljon valamit.

De többről van itt szó, mint valamit birtokolni.

Akinek volt egy tenyérnyi földje, abból meg is tudott szerényen élni és független volt.

Ha az embernek nincs földje, ha az ember elveszti a földjét, akkor a függetlenségét is elveszti.

Kötélek a közösség.

Közösség, amelyben élünk, amely közösség megtart és hordoz.

Ha ezeket a közösségeket szétverjük, akkor az emberek orrukánál fogva vezetettek.

Testvérek!

Irgalmasság vasárnapja. Irgalmasság a kötélek. Kötélek Istenhez, családhoz, nemzethez, földhöz, közösséghez. Tessék végiggondolni. Az individualista világ, a neoliberális világ pont ezeket a kötéleket tépte el. Térjünk magunkhoz az irgalmasság vasárnapján.

A harmadik titok: az anyák napja.

Magától értetődő, hogy *egyetlen* a kapcsolatunk édesanyánkkal, a köldökszínor miatt. Ez egyedi és semmilyen kapcsolathoz nem hasonlítható. Egészen természetes, hogy ezt a köldökszínort el kell vágni, amikor az ember megszületik. Ezt a köldökszínort el kell vágni, amikor az ember felnőtt és a maga útját járja. De amikor a maga lábán jár az ember, akkor szellemi és lelki értelemben ezt a köldökszínort az embernek magának újra kell építeni. Különben anyátlan emberként élünk ebben a világban és elbizonytalanodunk.

Isten áldja meg az anyákat.

Köszönjük, hogy befogadtak minket a méhükbe.
Köszönjük, hogy megszülettek, fölneveltek.

Tegyünk meg mindent azért, hogy ezt a köldökszínort már felnőtt emberként tudatosan helyreállítsuk, akkor is, amikor az anyánk már 88 éves, vagy 90.

A negyedik titok: II. János Pál pápa boldoggá avatása.

Mindannyian emlékszünk, élményeink vannak ezzel a nagy emberrel. Engem is megkérdeztek a vele való találkozásaimról, élményeimről. Azt mondtam, nekem a legfontosabb üzenete az volt: ez az ember a kommunikáció embere.

Kötelék. A kommunikáció ezt jelenti: kapcsolatot teremteni mindenkivel.

Ez az ember mindenkivel képes volt kapcsolatot teremteni. Ezért lett a pápák nagyjai közé sorolva. Ma az Egyház igazi problémája kommunikációs probléma.

Gondoljunk arra, amivel először megszólította a világot: „*Ne féljete!*” Ez volt az ő első üzenete a világnak, ami egyszerűen azt jelenti, hogy az evangélium perspektívájával éljete.

Az utolsó üzenete, ami megható volt, amikor már haldokolt: „*Legyetek derűsek.*” Úgy indul: Ne féljete, mert előtte nyilván az út. Amikor búcsúzik, a halálra készülve: Legyetek derűsek! Micsoda lehetőség, ha az ember ezzel az igazsággal építi az öregségét és készül a halálra. „Legyetek derűsek én is az vagyok!” Az emberek, amikor meghalt, azonnal követelték a szentté avatását. Régen, az ókorban így történt a szentté avatás. Érdekes lett volna, ha a megválasztott pápa rögtön azt mondja, igen, a nép akarata. Ez egy izgalmas, XXI. századi üzenet lett volna. Ma megtörtént a boldoggá avatás.

Kedves, jó Testvérek!

Mi itt vagyunk. Örülünk annak, hogy hitünk révén másképp látunk mindent, mint azok, akik magukba zárkoznak, egoisták, következőképpen hitetlenek.

***Mi hívők közelítsünk egymáshoz,
érintsük egymás sebeit és gyógyítsuk egymás lelkét.
Ez a húsvéti hit.***

+ A M E N +